

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ

Redactor responsabil
ȚEPELUȘ

ABONAMENTE :
anual Lei 100, 50 Lei pe jum. an

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Sibiu, strada Pintenului Nr. 1

ANUNȚURI :
5 Lei linia Petit

„Calicul“ de 50 de ani!

Cinzeci de ani sunt tocmai decând veni pe lume
Sfârleaza de Calicul posnaș și bun de glume,
Eră și-atunci nevoe de biciu și de cravase
Cu toate că tupeul eră micuț și n' așe
Dar ca doamna Prostie să nu își piardă dricu
Ion Popa-glumețul născu atunci Calicul.

O jumătate secol s'a scurs pe apa morii
Deatunci și pâna acuma, și s'au mărit feciorii
Copilele-s bunice iar pruncii sunt moșnegi
Vorbesc doar de aceia cari au rămas întregi
Și n'au pornit cu crucea pe piept spre altă țară
Lăsând urmașii numai spre hulă și ocară

Prorocii pe atuncea erău și cronicari
Chiar Bileam prorocul era din cei mai mari
Cucoana Gură-dulce în modă eră tare
Și se'nvârtea sfârleaza ca și o arătare
Iar bietul Stan Pățitul cu vorba lui isteată
Făcea să rădă'n barbă pe orice nătăfleată
Greu blestemă pe vremuri Radu Ciubuc moșneagul
Ca'n August să-ți inghețe și apa toiagul.

Și Scandalografescu Urzică - zis holteiul
Prin intrigi de saloane își preumbla condeiul,
Dr. Amnar deșteptul - un filozof de rasă
Din cugetări celebre a vrut săși facă casă

Biblioteca Universității Regale F
din CLUJ.
Nr. 34 19
EXEMPLAR LIBR

Băgă însă de seamă că nu se poate face
 Clădire sănătoasă din cugetări sărace,
 Rămâneți dară cu bine umbre calicești și sfinte
 Ce făceați drâmbe să sune și glăjuța să s'alinte
 Ce creați o altă lume pe astă lume de minciună,
 Lume rece doar cu snobii să trăești de mai ești bună
 Noi, față de cei vechi, astăzi suntem doar o jucărie
 Umbre reci și trecătoare doar sinistră parodie.

Pe noi azi ne lasă rece orice glumă pipărată
 De toval ne este pielea și gândirea ne e moartă
 Amortit ne este simțul și credința e pustie
 Iară zestrea sufletească ne e numai sărăcie

Când în fruntea țării, noastre saltimbacii se dau tumba
 Și pe invalizi chiar Vaida îi improașcă cu tumba,
 Muncitorii cari cer pâne le dă plumb în piept, spurcații
 Și mai au tupeu să spună că-s stăpânii astei nații.

În Arcădiă felice care-i țara strămoșască
 Coaje a prins sărăcia azi în fiecare casă
 Perceptorul stă cu luna să vie și el, la rând Cluj
 Să ea velința din spate cetățeanului fiământ,
 Azi în țara românească nu mai râde blândul soare
 Falimente, concordate sunt la noi astăzi în floare.

Inflorește și minciuna la stăpâni, în orice loc
 Ei din cinstea țării astăzi au făcut un iarmaroc
 Țara geme 'n sărăcie ei se lăfăesc cretinii
 Spurcând roza mândră-a țării și lăsându-ne doar spinii.

O jumătate de secol a răbdat Calicul multe
 Acum vrea și el ca Domnul rugăciunea să-i asculte
 Să scape mai iute țara de Boili și de zevzeci
 Ca să nu mai governeze 'nțelepciunea de berbeci.

Și ne scapă de molima guvernării deșuchiate
 Ce Boilii, Severdani ne-o țin de-o vreme în spate
 Nu-i vrea țara că-i sătulă de mâncăi și de clănțai
 Mironescu, Răducanu și-alți armeni cu mult mai răi,
 Scapă-ne Doamne de lepra ce s'a abătut spre noi
 Și ne mântue Cristoase de ițari și de ciocoi
 Să putem în bună pace pre Tine să te mărim
 Căci altcum frumoasa țară se preface 'n țintirim.

Salut Calicului Jubilar !

Și-acum, când porți pe umeri o jumăta' de veac
 De când ii dai cu tifla ori-cărui prostănac
 Eu, muzelor române supusul cel mai mic,
 În cinstea ta paharut cu dragoste-l ridic
 Și până 'n fund, cu sete, în cinstea ta-l golesc
 Și alte vremi cu gândul acuma răscolesc...
 Calicule, al vieței Ardealului simbol
 Că ești Român te dete năravul tău de gol,
 Căci n'ai zidit biserici, nici școli și nici spitale,
 Ci-ai îngrozit o lume cu răul gurei tale.
 Ai ponegriit cultura vulpoiului abraș
 Ce fură bieteii cioare bucata cea de caș,
 Pe Pupăză parochul l-ai tot pisat din gură
 De nu putea să 'nghită fărâma de prescură.
 Te-a blestemat din fașe *Cocoana Gură-Dulce*,
 Căci nu putea de rău-ți în pace să se culce.
 Dela Țiganul Culă la Gherman Zaharie
 Slăviși pe 'nchinătorii glăjuței de răchie,
 Și popa Basarabă și bravul Aurică
 Simțiră mângăierea cu blânda ta urzică.
 Atâți inepți prin tine o faimă câștigară
 De li-se duse vestea în lume și în țară
 Dar azi pustietatea trezește 'n piept fiorii
 Căci nu mai ai de lucru decât cu dealde Cori
 Și cu voinici ce poartă la cioareci zurgălăi
 Cu urlători de stradă și cu pilici clântăi.
 E trist c'asa de tare s'a fost întins pustiul
 Că purecii și gândacii au fost umplut Sibiu
 Și că'n Ardeal fruntașii de vrei să'i zugrăvești
 De tină până 'n coate ai să te murdărești.

Căci am ajuns vremi grele, nu gluma pișcătoare
 Mai poate să 'ndrepteze păcate strigătoare.
 Aicea nu mai poate nimica scriitorul,
 Ci trebuie să vie cu legea procurorul,
 Căci nu mai e nimica de trântori respectat,
 Și biata țara noastră e scoasă la mezat.
 Și nașia-ai mințită și visteria stoarsă
 Progresul nostru merge mereu pe calea 'ntoarsă.
 În timp ce burtă verde se 'ngrașe ca un porc,
 Croindu-și stîrv de bivoli și fâlci de rasa York.
 Subt ochii tăi acestea, sărmane, se 'ntâmplară,
 Subt ochii tăi străinii ajuns-au domni în țară.
 Subt ochii tăi se bate la tobă sărăcia,
 Subt ochii tăi dușmanii injură România.
 Subt ochii tăi se umple paharul de păcate
 Și se arată jegul pe gâturi nespălate
 Și vin de execută unelte și sersamuri,
 Făcându-ne de hulă și pomină 'ntre neamuri.
 Ridică-te puternic, Calicule viteaz,
 Ce-ai stat o jumătate de sută de ani treaz,
 Revarsă peste dânșii ridicolul în lavă,
 Ca să 'ndreptăm spre soare a țării noastre navă
 Căci dacă stricăciunea în samă nu o bagi,
 Ajungem slugi la unguri și la saxoni iobagi !...

R. TĂCIUNE

Halo! Halo! Aici Radio-Calicul Știri proaspete

Guvernul a făcut legea drumurilor ca d. Lugojianu și ceilalți tovarăși să poată merge și mai des în străinătate pe banii statului.

Eri au început milogelile pentru un nou împrumut, necesar la plata împrumutului încheiat nu de mult de d. M. Popovici.

S'a votat legea care oprește pe funcționarii și pensionarii neplătiți de 1 sau mai multe luni să meargă pe străzile principale ale orașelor, pentru că chiorăitul stomacului gol se face pe un ton prea neacordat și lipsit de armonie.

Guvernul va da un premiu acelui funcționar care va putea trăi mai mult fără leafă.

Revenirea zăpezii se datorește refragerii demisiei ministrului de finanțe.

Guvernul a lăsat să se înjăleagă că nu va achita salariile, fiindcă ne găsim în postul Mare, când se trăește în post și rugăciuni.

Ministrul și deputații încă nu și-au luat salariile pe luna Maiu 931

D. Mihalache și-a spălat țările și i-a trimis la căile ferate să-i calce.

S'a publicat un concurs pentru acela care va mai găsi ceva de vânzare streinilor în contul unui al 3-lea împrumut.

Mult e dulce și frumoasă limba ce-o vorbim...

Spre a ilustra cum întreb-
înțează jidanii noștri Clujeni
limba românească dăm aici un
model al negustoriței Ida Stern
despre „*Impreunarea*” ei comer-
cială cu Izsak Iakob.

„Subsemnata Ida Stern
m'am împreunat cu Izsak
Iakob și cu afacerea mărită
stau cu plăcere la dispoziția
On. public.

Să-ți fie de bine „*Impreu-
narea*” doamnă Ida Stern.

Halal vouă.

Halal vouă domni ghiaburi
Crescuți la școli în păduri
Cum știți da cu băta'n baltă
Cum vă calcă câte-odată ?

Halal ție biet Orfeu
Harfa ta-i tobă de pleu
Mai bine-ai cânta în ciur
Mâncând rahat dela... Adakaleh.

Halal ție Ghiță... câine
De te-aș vedea crepat mâine
Sau mai bine spânzurat
Că-ți vârăși botu'n... rahat.

Halal ție roată goală
C'ai golit ce era'n oală
Ai incurcat țele
Pân' ți-au crescut spițele
Când te vor sui în furcă
Și ți-or da mandat de ducă
Și-ți vei hurdui flămânzii
Numai nouă cu a brânzii ?

Halal popă, halal brâu
Mai bea țuca și din râu
Dănțuind cu Isaia
Sărba, hora și chindia
Hora mare cea domnească
O joacă și schlopil
O joacă în rând cu Raica
Dascălil și popil
Hora mare de elită
O joacă bancheril
O joacă și negustoril
Ba chiar și frizeril

Ch. U. Sănătate

Rugăciune

Țiam trimis o rugăciune ție bunule Părinte,
Te-am rugat cu ochi'n lacrimi, mai aduși de noi aminte,
De doi ani strigăm întruna, ia-ne roata din spinare,
Că ne duc de răpă țara fără nici o remușcare.

Zece ani au minșit lumea cu făgădueli deșarte,
— Să-le'nșir aici pe toate, n'ar încape într'o carte
Iar acuma la putere își bat joc de biata țară,
Nu-i mai răbda Doamne sfinte, să ne facă de ocară :

S'au înfrățit cu bulgarii cu grecii, cu comuniștii.
Au dat pensii la topoare, au făcut șapte ministrii,
Și-au cocoșat partizanii înfiinșând slujbe nouă,
Și-au aprins ura credinței rupând pe români în două,

Au băgat în banii țării mâinile lor pân în coate
Dând lefuri, gratificații, jetoane și câte toate,
Sume mari pe nemuncite pecând alții răbdă foame.
Unde ești de nu vezi astea, ți-al uitat de români Doamne ?

Nu-l om să le poată spune, nici pe toate să le'nșire,
Noi funcționarii Doamne, îndrășim să-ți dăm de știre,
De două luni n'avem leafă și plocon de Săn' Vasile
Ne-au redus-o pe cea veche, așa că ntr'un an de zile

Vom răbda cu toți ai casei, că nici chiar pe datorie
Nu ne mai dau negustorii : nu mai avem omenie
Noi nu primim nici puținul, alții iau la milioane
Pun bani în străinătate și-aduc blănuri la cucoane.

Iși poartă nemernicia în mașini cât mai luxoase.
Cum le rabzi pe toate astea, Doamne Isuse Hristoase ?
Pe când mila Ta cerească și dreapta Ta divină
Să sperăm și să mai credem, că peste noi o să vină ?

Când vedea-v'om la răspântii spânzurați tâlharii hoții
Cari au săcătuțit țara ? Acolo-i dorim cu toți.
Mai întâi-vom să-ți aducem mulțumiri în rugăciune
Pentru că s'a împlinit ruga : s'a făcut deci o minune ?

Râpa și Onea

R. Dabule Oneo căpătarea-i
junghiuri la foale, da ce mai pro-
stie făceam dacă te ascultam când
ai zâs să ne înscriem la virișcani
că-i mai bine.

O. De bună samă că-i mai
bine că acolo sunt fruntașii sa-
tului.

R. Ja la benga cu fruntașii
tăi cu tot, că ăia se uită la noi
peste umăr dacă te vede pe uli-
ță zic uite un țigan, pe când tir-
limanii zic uite unul de-al nostru.

O. Văd eu că nu te pot
căpătui dar lasă-le astea mai bine
spune tu ce mai e nou Țela
partid.

R. Toate bune soațe pe Țața
lo pus în cominitetul școalei pri-

mare.

O. Bine dar care sunt me-
ritele lui Țața de lo pus ?

R. Dapăi dacă tu ești prost
și nu cetești gazete nu știi nimic.
Dar ascultă să-ți spun. La pri-
marul nost io fost frică de șo-
maj intelectual așa că Țața știe
face urât cum o făcut anul trecut
la teatrul meseriașilor așa că dacă-i
în cominitet, când o vedea că
merg prea mulți copii la școală,
face urât către ei și toți fug a-
casă și atunci nu mai este șo-
maj.

O. Da cei aia șomaj ?

R. Mă da prost mai ești nici
atâta nu știi, șomaj îi, că ești prea
cuminte.

O. Și-apoi ce are primarul
cu mîntea ?

R. Cum să nu aibă că dacă
lumea se face prea cuminte a-
tunci se slăbește partidul.

O. Și pe Jitlean de ce lo
pus în cominitet ?

R. Pe el lo pus că dacă or
leșina copii de spaimă când va
face Țața urât către ei, Jitlean
are motomobil și-i duce cu mo-
tobilul acasă.

O. Dapăi pe Bucșan de ce
lo pus ?

R. Pe Bucșan lo pus că el
are trei copii și io făgăduit lu
direktorul Țintea că mai are nă-
dejde încă de vre-o trei—patru.

O. Dar pe Manasiu ?

R. Apăi el are doi și-o zis
că dacă vrea Dumnezeu și doamna
nu se lasă mai pe jos ca Buc-
șan.

O. Bine da asta nu-i nici o
bucurie pentru partid că ăștia fac
tot virișcani.

R. Virișcani, nevirșcani legea
așa zice că în cominitetul școlii
numai aceia pot fi cari au copii.

O. Bine da eu am șapte pu-
radei și tot nu mo pus.

R. Hei frate, directorul Țin-
tea îi de vină primarul o vrut să
te pună da el no vrut.

O. Apăi atunci eu îi dau
toți puradeii mei lui Țintea că el
e în cominitet și n'are copii așa
că dacă îi dau eu puradeii îi
după lege.

R. Da pe tine pusu-te-o în
comisiunea de recensământ ?

O. Ce-i aceia recensământ ?

R. Recensământ mă'prostule!
Aceia e că numeri oamenii.

O. Nu mo pus frate că au-
zeam că dacă nu sânt destui
domni pune studenți dela școala
de comerț.

R. Ce comerț mă prostilă
asta nu-i comerț asta e recensă-
mânt, cine face parte din comi-
sia asta trebuie să știe număra
până la . . . optzeci, fiindcă fie-
care are câte optzeci de case de
numărat.

O. Dapăi tu nu știi număra
până la optzeci și tot te-o pus.

R. Dapăi eo ist de-al parti-
dului așa că merge și așa.

Ș'apăi să-ți mai spun ceva

soațe așa la Primăria Săliște
o cerut să li să tragă 22 . . .

O. Aoliu !! . . . stropșim'ar
pe mine să mă pună să le trag
că eu și așa am pică pe ei.

R. Stai mă nățărăle. Lasă-mă
să isprăvesc. Nu 22 unde crezi
tu, 22 de perțente din leafă.

O. Așaae. Mă bucuram că
a venit apă și la moara mea.

Dapăi ei or fi cerut dar nu

cred că le aprobă conțiliul că la
cântălărie știi cum merge mă?
Zăce acolo la perigraf că relaxare
nu se poate la nici un fel.

R. Ba eu zi că virișcanii le
aprobă dar ai noștrii nu se lasă
că is mai mulți și tot unul și
unul (?.)

O. Serbus soațe și să te văd
dipontant.

R. Serbus și pe tine sanatoriu.

Să nu creadă.

— Păi domnule, guvernul la alegeri a zis că nu mai plătim
impozite.

— Dă să nu crezi ce spune guvernul, să faci ce zic eu. Ai
votat acum plătește.

Din Porumbac

Frunză verde țâbac
Chestiuni din Porumbac
Frunză verde arpacaș
Din județul Făgăraș
Frunză verde cucuruz
Din Porumbacul de sus
Noi hornar la sat am pus
El hornul ni-l curățește
Ș-apoi cu var ni-l spoiește
La el varu-i pe nimica
Că il aduce fabrica
Fabricuta lui Ghiarică

Să amestecă Ghiulucă
El din varnișă-a luat
Var nestâns la pești au dat
El peștii i-a pescuit
Că prea tare au slăbit
Pentru plămâni de 'noit
Ar fi bin' de pescuit
Căci cu carnea a de pește
Crede că întinerește
Și el tot îmbătrânește
Și la față se 'negrește
Ca și hornul dela sobă
Miști de el sună a dobă
Are și pușin suspin

Și mai are încă un chin
Chinul care el îl are
Mergând către cântălăre
Tot din cartea funduare
De-aici până la cântălăre
O mie de chinuri are
Se duce de 5 ori pe zi
Crede că s'or înoi
Crede c'or mai căpăta
Depe la cin' le-or căta

Inventarele băgate
De știutorul de carte
Inventare a băgat
Cărți funduare a stricat
Ba chiară le-au zdrănjuit
De nu înțelegi nimic.
Frunză verde ca iarba
Vă mai spun încă una
Negru-i ca funinginea
Șapoi rău ca grindinea
Grindinea când te va bate
Îți strica roadele toate.
Pentru un horn de măturat
Trec pumnii pe după cap
Iar pentru un Inventar
Vai hainele cum îi sar
I sar de iar prea sării
Când omu și-l va găsi
Călic sunt călic mă cheamă
Călic sunt de bună seamă
Și de cari moi acăța
De mine n'or mai scăpa
De unu m'am acățat
L-am făcut hornar în sat
Și ioi da v'o funcțiune
Să măture la făciune
Și-i voi da o leafă bună
Dacă va împlini o lună.

Frunză verde ca iarba
Dusu-s'au la banca sa
Și chizăș s'a acățat
Că e mare învățat
Și e agent foarte mare
Ne aduce la parale
Si le împarte la tot satu
Nu le 'ncasează nici dracu
Frunză verde de dudău
Cum l'a bătut Dumnezeu
De și-a vândut heiuul său
Cine banca garantează
Ca bani să înapoiază
El nice boreasă n'are
Că-l tot ia la trei parale
Șeade în casă cu chirie
Și-a dat heiu pe vecie.

Porumbăceanu

Vrea să vadă.

— Ce-ți legi opincuțele așa ștregărește ?

— Vreau să vad nu se împiedică vre-un burlac în băieri ca să-l trag după mine.

Așa-i

— Ce stai pe gânduri bărbate ?

— Hăi, hăi ! Mă gândesc cum ne-o mâncat domnii omenia, că nici dracu nu ne mai dă împrumut până nu ne rupem trei rânduri de haine pe genunchi,

Ocnel Siblului

Te-ai transformat bătrână Ocnă
Și te-ai făcut din oraș sat,
Crezând c'asa va fi mai bine
Dar. Vai amar te-ai înșelat.

Că îndată ce-ai primit decretul
Căci de acuma ești comună
S'au și pornit toți mitocanii
Cu fală și alai să spună

Adio lu de-acum opincă
Și tu nesuferit șerpar.
Nu vă mai porți, căci de azi 'nainte
Am șansă, ca să fiu primar.

Și au candidat în tine Ocnă
Să fie aleși ca de primar
Toți derbedeii, toți țărani
Și era cât pe aci să înceapă
Să candideze și țiganii.

Te cred căci azi nu-ți pare bine
Căci bine văd te-ai îmbrăcat
Cu ha'na jalnică de doliu
Și-ți plângi greșala ne'ncetat.

Că au început să te conducă
Toți mitocanii cei din sat
S'au înfruptat din miezuți dulce
Coman, Balteș și ceilalți.

Dar speră căci a sunat ora
Și tu vei fi salvată iar
De domnul deputat pe care
În fine l'au ales primar.

De acum no să mai suferi Ocnă
Vino-ți numai încet în fire
Rămâne doar ca să decidă
Comitetul local de revizuire.

Trăsnilă
Ocnăș

Doină

Decând domnește căriga
S'a împuținat mămăliga,
Unii rabdă, alții fură
Țara-i o harababură.

Nu-s plătiți funcționarii,
Domni au ajuns toți măgarii,
Râd străinii de astă țară
Ajunsă azi de ocară.

Nu ne bate Doamne tare,
Nu ne duce 'n desperare,
Că noi nu suntem de vină
De-am ajuns și de pomină.

Bogață i țara săracă,
Dar căriga nu mai pleacă
Arde-ar cine a votat-o
Că prea amar am gustat-o,

Paști murgule Iarbă verde

Gogu și-a primit salariul!

— Noroc Gogule! — Ce umbli așa de zăpăcît, nu mai vrei să-ți cunoști prietenii?

— Scuză-mă dragă Petrică, sunt foarte necăjit, încât...

— Ei drace, dar ce-ți lipsește?

— Mai bine întrebă-mă ce nu-mi lipsește!

N'am mâncat ca lumea de vre-o săptămână, iar nevasta mă cearlă mereu că s'us un papălapte că nu, i-am mai adus bani de trei luni. Ba mă face și bețiv om netrebnic, și apoi ce-i mai grozav, ieri m'a învinuit că cheltuesc banii cu alte femei... Săracul de mine, auzi vorbă ca asta!

— D'apoi asta n'o cred, te știu om harnic și de treabă.

— Tocmai asta e. Muncesc ca un dobitoc de dimineața până seara pentru o pârlită de leafă de 4000 de Lei, pe care vorba merge numai că o primesc, căci de trei luni n'am văzut nici chioară de părlușă. Paști murgule...! Zău mă Petrică, te cuprinde jalea neagră când te gândești ce batjocură pe capul bietului funcționar de stat. Dar așa rău ca sub guvernul ăsta parcă nu ne-a mers de mult. Acum trei luni când ni-am primit salariul, după ce ni-au tras tot felul de taxe, impozite și alte artificii de acelea, am crezut că l'am prins pe D-zeu de picior. Am fugit într'un suflet acasă, dând buzna peste trecători, ca să-mi aduc nesvesti-mi minunata veste că mi-am primit leafa. Pe stradă câțiva cunoscuți m'au privit plini de compătimire: Sărmanul Gogu, o fi înebunit, s'au poate a câștigat în loterie lozul cel mare?! — Și zău și mie îmi venea pearcă aș fi câștigat în loterie acei bănișori, pentru că, la moment nu-mi dădeam seama că am muncit și m-am trudit 2 luni de zile într'un birou infect cu săcăelile unui șef nesuficient.

După două zile n'am mai avut însă nimic din drăguța leafă. Plătește nene la măcelar la băcănie, la pâine și — lefter am rămas! Am trebuit să plec iarăș să cer împrumut dela unul și altul, să le promit procente mari căci cine îți dă astăzi ceva pe nimic? Multă trudă și umilniți trebuie să suferi azi pentru a-ți satisface astă puse de gură! Înainte fiecare Duminecă o duceam pe nevastă-mea la un cinematograf sau la vre-un restaurant să asculte puțină muzică. Astăzi slavă Domnului, ne cântă stomacul gratis.

Dar să l'ăsăm gluma. Cușitul ajuns la os. Azi, mâine mă trezesc cu doba la ușe, îmi scoate la licitație

tot ce am în casă pentru un fleac de 2000 de Lei. Ce să mă fac? Trebuie să plătesc, Dar cu ce? D-zeu știe când și dacă mai primim salariile mi-e teamă că nici El nu mai știe. Căci, cum și-am spus, chestia cu salariile e ceva asemănător cu loteria. Ni-iodată nu ști câștiul sau nu și când în sfârșit te vezi cu el în mână și-se pare că e o minune a cerului. — Acum merge vorba că Statul nu mai plătește salariile pe anul trecut. Dacă s'o-a-deveri sunt ruinat, Cu ce-mi plătesc datoriile? Că doar din aer și răbdare n'am putut trăi astea trei luni?

Și-apoi curba de sacrificiu! Pe unii pârlăți ca noi a găsit guvernul să ne trăznească cu curba da asta de sacrificiu, cum zic ei.

Ne-au sacrificat pe noi cari ducem greul fărăi în spinare pentru interesele și păcatele lor. Intotdeauna când e vorba de muncă grea, de tot felul de sacrificii, funcționarii de Stat bieții, sunt primii. Numai la salare suntem ultimii, asta nu e așa important pentru Stat. Ce să i spun nevesti-mi, care și tu, e femeie simplă, nu-i pot po-

vesti basme cu curbe și alte de-astea? Ei îi trebuie bănișorii pentru bucătărie căci slavă Domnului, rochie nu i-am luat de doi ani.

I-am spus mai alături că Statul ca bun gospdar se gândește să nu ne plătească salariile la începutul lunii, căci, de, — s'ar putea să dăm înțret imp ortul popii și rămănem cu banii câștig pe o lună...

Ei, la revedere Petrică, mă duc să iau ceva de cină, se'nțelege pe datorie ca de obicei...

După 2 săptămâni Gogu venea tot într'un picior dela birou, borboros'nd și rîzând singur, lovindu-se de toți trecătorii. Dar de astă dată prietenii săi cari îl vedeau numai dădeau din cap, știau că nu e nici nebun, nici n'a câștigat în loterie, — știau că i-a venit salariul...

Tepeș Vodă.

De n'ar fi.

— Sfinția-Ta bisericile noastre s'ar putea uni nu-i așa? Suntem români cu toții.

— Da clarissime, s'ar unii dacă n'ar fi vlădicii noștrii și țapoleii voștrii.

Greu lucru.

— Spune-mi un lucru greu de făcut în zilele noastre.

— Azi e greu să avem un guvern cum trebuie, dar și mai greu să căpătăm un nou împrumut.

Numai atât.

— Nu e chiar rău, mai trăește, dar puțin.

— De-ar trăi dle doftor numai până vine Maniu în țară, ca să moară cu inima împăcată, că prea ia plăcut roata, săraca.

Tatăl nostru în 1881

Tatăl nostru, care fără chirie locuești în ceruri, maghiarizeze-se numele tău, fie voia lui Tisza precum în Budapesta așa și în Viena. Mămăliga noastră cea de toate zilele, dăne-o nouă azi acoperită cu cârnați și dacă se poate în vârful unei clăi de plăcinte. Plătește-ne nouă datoriile noastre, precum și noi iertăm datoraiilor noștri pretențiunile nelncasabile și nu ne duce pe noi în Boznia, ci ne mântuește de Szapary. Amin.

În 1931

Tatăl nostru, care fără contract locuești în ceruri, despolitească-se numele tău, fie voia românilor cinstiți atât la București, cât și la Cluj. Pâinea noastră cea de toate zilele dăne-o nouă mai estin pentrucă grâul nu mai are preț. Plătește-ne nouă datoriile și impozitele noastre, precum iertăm și noi curba de sacrificiu și nu ne duce pe noi

alături cu toți hoții și tâlharii și ne mântuește de național-țărăniști. Amin.

Amintiri

din prima calicie

Eu am învățat 12 ani religie în Sibiu în seminar. În 12 ani am învățat catechismul mic și mare și istoria biblică de 12 ori de rost și de 24 ori le-am uitat. La examenul de absolvire a teologiei în fața profesorilor germani cari nu șiau o boambă românește am scăpat numai zicând Tatăl nostru.

La început primeam costul gratuit, mai târziu a trebuit să desfacă tata pungă, cu toate că mâncarea a rămas aceeași ca și sămburii de vișine. Nu și-a schimbat fața nici chiar în dulcele Paștilor.

Imi mergea și mie ca Țiganului.

— Ce-ai mâncat azi dimineață măi țigane?

— Fasole!

— Dar la prânz?

— Fasole!

— Dar de cină?

— Da fasole, călcate-ar vaca cea neagră ce mă tot întreb!

Unul bubolu umflat zis și „nimea” oamenilor

Mă ameninți cu custura
Că te-am pus pe la Calic
Dar îți voi astupa gura,
Te voi face de nimic.

Că mi ții calea cu cuțitu
Asta o fac toți tâlharii
Dar îți voi da peste flitu
Care urlă ca măgarii,

Tu cu brișcă'n drumul mare
Eu cu Calicul și peana
Ai să vezi care-i mai tare
În curând o să-ți dai seama.

Căci Calicul te cam pișcă
Asta 'ți trebuie, zic eu,
Dară nu vorbi de brișcă
Că te faci mai nătărău.

Că îți e nasul prea gros
Se vede cât de colea
Dar să nu te faci botos
Că-ți faci mai mare belea

Deci în umbră să te duci
Să trăești în munți pustii
La harță dacă te apuci
Ai găsit omul să știi

De guler o să te apuc
Așa voinicos cum ești
Și te duc la balamuc
Unde te tîmăduiești.

Căci c'o brișcă și-un buboiu
Și cu-o vită încălțată
Pot să duc ori-când războiu
N'am să mă tem niciodată

Iar acum de încheere
Să nu fie prea târziu
Un lucru îți voi mai cere
Să îți pui la măgar frâu.

În școală.

— Când cineva pleacă de bună voie din o slujbă se zice că „demisionează”.

Va să zică dl Vidrighin dela căile ferate ce-a făcut?

— Dl Vidrighin a deraiat,

Vuța și Chiva

CHIVA: Hai Vuțo închină, că iar ajungem în conțiliu.

VUȚA: Să fie noroc Chivo, roata să trăiască, că numai ea ne o pus în pită.

CHIVA: Călcăturiți-ar roata c'o ajuns să ne calce și roata roabei noastre decând cu impozitele și dările de azi. Hei, hei Vuțo dragă, când îmi aduc aminte din tinerețele noastre, când beam la Frenț vinul dela Ohaba, roșu ca sfecla cu 12 cruceri cupa și acum vinul dela Dobârca, care pe-atunci îl beau oamenii, ca să se scape de limbrici, costă 40 de lei litra, nu-mi vine să mai beau.

VUȚA: Și pe-atunci și vacile dau mai mult lapte. Imi aduc aminte că cutreeram toate ulițele cetății strigând: „Ia lapte jupâneaso” și tot mai duceam lapte și la copilași acasă. Acum decând a ieșit din modă a striga pe ulițe „Ia lapte jupâneaso” pleci cu ulciorul numai de jumătate plin de acasă și fi-e groază că te întrebă cineva „n'ai lapte”? că n'ai de unde să-i dai pentrucă trebuie să-l duci la locuri. Așa copii mei din poarta Turnului decând au supt țâță, n'au mai gustat laptele.

CHIVA: Hei Vuțo dragă multe au mai ieșit din modă la noi mă-

erenii din Sibiu. Mai întâi ne-a ieșit averea din modă. Azi măereanul căruia nu-i bate măcar o dată pe an toba la poartă e un calic. Măerițele noastre ca să nu li se vadă poalele dela ii că sunt nespălate, poartă rochii.

VUȚA: Ai dreptate Chivo dragă am văzut și eu eri pe Lina lui Strepede din poarta Gușteriții — ucigo sfânta cruce, — cu rochie 'n târg. Să crezi Chivo dragă când se va apropia de Lina lui Strepede nu o vacă ci o ciurdă de vaci, toate își pierd laptele.

CHIVA: Iți mai aduci tu aminte Vuțo dragă de fiertatul bărbatului meu Niculiță. Era mic cum îi știi de nu îl vedeai din șerpăriu, dar jucând, când mă băge pe sub mână chiuia de să clătina turnul sașilor și țiganului îi plesneau toate coardele dela diplă. Vezi ăla era joc nu hârța părța țârț părț, hârț țârț-părț cum joacă azi fetele noastre la balurile lui Stoica.

VUȚA: Și-apoi fi-se face greață Chivo dragă când auzi pe câte un șuster cu nasul plin de pap, zicând sărut mâna domnișoară Spinac, pe câte-un croitor cu acu în sprânceană și pan-

alonii cărpiți „cum vă mai aflați domnișoară Țicorie, pe un covrigar plin de aluat pe urechi „de mult n'am avut norocul de a te revedea domnișoară Pătrunjel și altele. De atâtă domnișoară în dreapta și stânga te cuprinde amejeală. Și cine-s domnișoarele cășulate? Fata lui Spinac dela poarta Gușteriții alui Țicorie dela poarta Turnului și a lui Pătrunjel de după șanțuri și altele.

Domnișoara Spinac se spală numai odată pe săptămână și și atunci fără săpun. Domnișoara Țicorie lucră patru zile 'n săptămână desculță la legumi în grădina, două zile șade cu legume 'n târg, duminica împrumută dela ovreica o rochie, se freacă nițel cu cărămidă în obraz și domnișoara-i gate. Domnișoara Pătrunjel slujește la doi stăpâni pe lună, din leasă își cumpără pomadă și pudră, apoi se unge pe unde ajunge până miroase a doamnă apoi pleacă cu un șustărel miștel la Joandrea pe groapă. Da închină Chivo dragă.

CHIVO: La bună mână-i

VUȚA: La mai bună merge

CHIVA: Bine zici Vuțo dragă să bem și să ne cam ducem că acuși bate 12 ore și nu știu ce o să dau bărbatului de mâncare că făina de cucuruz o am gătit iar pâne ca în palmă.

VUȚA: Bărbatu-mio încă își poate pune gura'n pod da mă doare inima de nepoții rămași dela răposata mea fată că nici la dejun n'am avut ce să le dau de mâncare. Doamnă Kirchgatter hai să plătim.

CHIVA: Dar tu ai cu ce plăti?

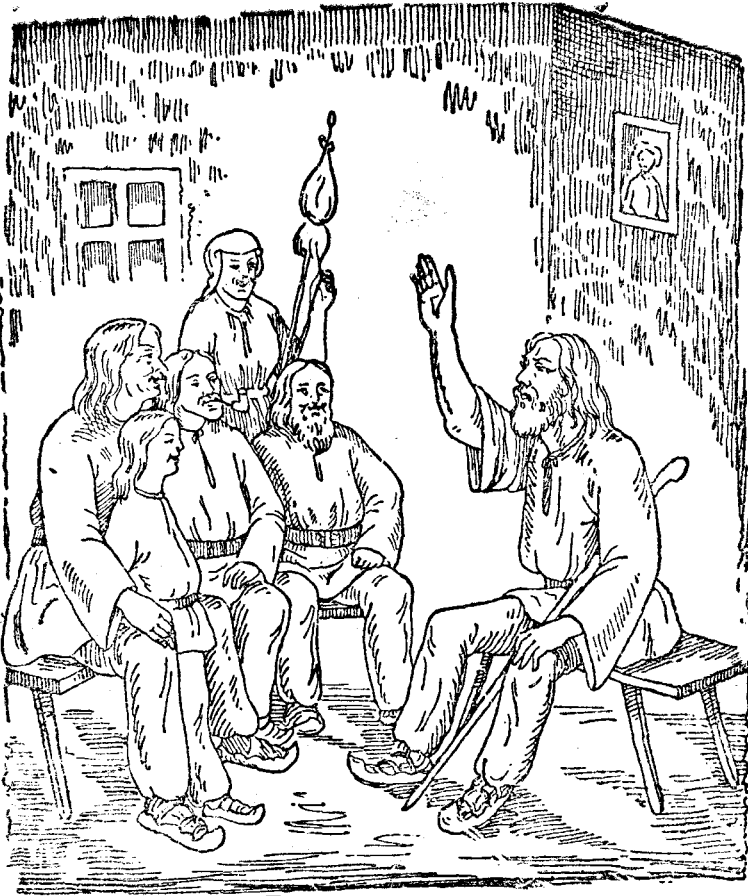
VUȚA: De unde Hantătaru să am.

CHIVA: Eu încă după tot sufletul meu am numai 5 lei.

DOAMNA KIRCHGATTER: Ce poțitiți?

VUȚA: Scrie-ne trei litre pe răvaș și Dumnezeu drăguțul și sfânta Maica Precestă să ne ajute ca să ne vedem mâne în pace. Rămas bun Doamnă dragă.

Doamna Kirchgatter: să fiți sănătoase.

Stan Pătitul

Despre „Calicul” care împlinește 50 de ani.

Anul acesta Calicul împlinește 50 ani de muncă grea, ca unul care s'a născut în anul 1881. Ziua și luna nu se știe deoarece s'a născut fără moașă și fără gândul de a ajunge tare și mare în România întregită dar batjocorită.

Dela naștere și până azi a asu lat destul — ba chiar mult — frecând cu cărămida, pila și chiar cu ceva săpun de rufe, multe fețe fără obraz, sau obraz cu piele de bivoli atunci, acum pomădate pudrate și parfumate dar și spurcate, ale atâtor inși ridicăși pe cerul neamului românesc.

De atunci Calicul a luptat pentru unirea cu Regatul (nu cu R ma) pentru că trecea granița pentru 7 franci, da câte o ruită și prin Europa, rămânând totdeauna român, dar nici odată mai catolic decât Papa.

Fiertatul tatăl nostru — avocatul I. Popa a fost un foarte bun român și ar fi mers cât de des la București, nu ca Dl Vaida,

care s'a supărat ca văcarul pe sat și nu mai vrea să calce în Capitala țării, pentru că se simte prea bine la Cluj. Fiertatul spăla și pe vecinii noștri de pe pământ atunci când își băteau joc de români și nu le ar fi dat niciodată mâna, nici chiar pentru un car de voturi, cum a făcut Maniu & Căriga.

Și ca să vedeți, vă vom spune că, atunci când fiertatul trăgea de moarte a chemat la el pe doi sași din Sibiu, cei mai mari dușmani ai românilor, i-a pus deoparte și de alta a petului și apucându-i de mână le-a zis: „V'am chemat aici ca să mor ca Christos între doi tâlhari”. Sașii auzind au sburat ca glonțul trântind ușile, iar avocatul I. Popa și-a dat sufletul.

Colaboratorii săi cei mai sinceri au fost filozoful proroc Bileam regina frumuseții Cicoana Gurădulce, naționalistul înfocat Urzică Scandalografescu, a-totștiutorul Stan Pătitul vrăjitorul

Radu Ciubuc, tinerii Cremene și Amneriu, toți români curași pe mâni, dar nici unul național-țărănist. Pe vremea aceea nu erau alte roațe decât, roata carului țaranului și roțile statului, pentru cari se cerea unsoare de car, dar nu voturi.

Dela Calicul cel bătrân am moștenit și noi mândria și cinstea românească, pe care nu o dăm nici chiar pentru locul de guvernator al Băncii Naționale.

Acum având toate sculele noastre și simțindu-ne tari poim mai departe la treabă.

Zece ani...

Zece ani m'am închinat
Pentru Vaida și Maniu
Patru boi aveam pe-atunci
Iar azi grajdul mi-e pustiu.

Zece ani prescuri am dat
La biserică, la preot,
Iar azi văd cu ochii mei
Cum îmi pier-avutul tot.

Zece ani țineam morțiș
Să ne vină vremi mai bune,
Dar azi foamea și năcazul
În curând ne va răpune.

Zece ani eram în stare
Să fac moarte pentru roată,
Dar acum facem pe dracu
Că ne-a siins averca icoală.

Zece ani avut-am slugi...
Și-am făcut atâta rugă
Pentru ăștia ca să vină...
Iar azi sunt o biată slugă.

Zece ani urlam ca fiara
Jos Regatul, jos cu hoții
Și-or fi-îlins și-aceia ghiara
Dară ăștia's hoji cu toții.

Zece ani am protestat
Jos cu birul, cu necazul
Când colo toate-au puiat
De ne spânzură grumazul.

Zece ani am mers pe sfoară
Iar acum slugă la munte,
Să mai vie ai cu roata
Că-i votez cu băta 'n frunte.

Frunză verde

Să-l vadă!

— Măi ticălosule acum se vine acasă!

— Taci! Tu nu știi. Ne-am înțeles să facem ceva ca să vedem cum e împrumutu, că cică s'a încheiat.

Poveste cu tâlc

A fost ca în povești odată
(Bunicul meu îmi povestea)
O țară mândră și bogată
Cum alta 'n lume nu era.

Câmpiile erau de pâine,
Și râuri mari curgeau de vin,
Și munți cu pietre nestemate,
Pământ fatins de aur plin.

Și mai departe spune basmul
Că'n țara-aceasta locuia
Un neam de dobitoace blânde
Ce prea cuminte nu era.

Așa minune zău, s'o credem?
Ne pare chiar de necrezut!
Dar mincinos n'a fost bunicul
De când pe lume s'a născut.

Și-această țară minunată
Le-a dat-o bunul Dumnezeu
Urmașilor celor ce'n veacuri
Prin lupte-a 'nfăptuit-o greu.

Dar ca să meargă-o țară bine
Li trebuie conducător,
Și dobitoacele 'nțele-au
Că le va trebui și lor.

Au hotărât deci să aleagă
Cârmuitori distinși, vestiți,
Vulpoi isteți, guzganii ceată
Chiar și câțiva măgari cinstiți

Văsându-se la cârma țării,
Vulpoi au promis la toți
C'or face țara mai bogată
Și-or curăți-o în scurt de hoți.

Guzganii chișăiau discursuri
De mari reforme pentru stat,

Inflăcărași chiar și măgarii
Poporului i-au cuvântat.

Și neamu'ntreg cu mic cu mare
Răcnea: trăiască și ura!
Destinul țării lor iubite
În mână sigură știa.

Cinstiți și iubitori de muncă
Cei investiți cu mari puteri
Se puseră pe lucru 'ndață
Cu 'nalte puncte de vederi.

S'au pus guzganii deci să roadă
Din pâinea ce creștea' belșug
Pe când sârmanii boi cu trudă
Munceau mereu trăgând la plug.

Vulpoi au făcut reforme,
Au suprimat găini, curcani,
I-au dat afară de prin posturi,
Spunând că Statul n'are bani.

Măgarii chiar și-acum mai sbiară
Cu coada ridicată'n vânt,
Căci au păscut verdeața toată
Și'n țară fonduri nu mai sunt.

Și-apoi cu toții, de prin râuri
Beut-au vinul ce curgea,
Pe când poporul, vai, sârmanul
De-o zi pe alta sărăcيا.

Zadarnică a fost sforțarea
Să facă rânduială — apoi,
Căci țara 'ntreagă sărăcise,
Și — ajunse'n grele, mari nevol.

Se cărăiau curcani și găște,
Boii mugeau, câinii lătrau
Și plânset și nemulțumire, —
Dar toate prea târziu erau!...

Guzganii rod și-acum coaja,
Căci pâinea toată au mâncat,
Vulpoi fac mereu reforme,
Măgarii-s beți și s'au culcat..

Acesta este basmul care
Bunicul mi-l'a povestit.
Ce-o fi urmat, nu știu — bunicul
Să-l ierte Domnul — a murit.

Dar cine vrea să se gândească,
S-o facă, — și va da de rost
Poveștii ce mi-a spus bunicul,
Eu nu'nțeleg căci sunt cam prost,

Tepeș Vodă

Sus Marcule

Marcule tu ești grevist
 Sau te-ai făcut bolșevist
 Ori te-ai făcut pișicher
 Sau te-ai declarat șomer
 Că decând nai m'ai jucat
 Buboii iar s-a umflat
 Capul și la ridicat
 De când lam cam neglijet
 Marcule cu blana moale
 S-ai joci și să-l calci pe foale
 Să îl lovești peste bot
 Să scoată limba de un cot
 Să îl strângi nișel de gât
 Să își uite de cușit
 Să îi spui ca să o știe
 Că oșă-i cumpăr frânghie
 Și când îmi va ești-n drum
 O să îi dau și săpun
 A băgat cu noi pe moară
 Il jucăm pân se omoară

Dă Marcule cu piciorul
 Că ne-au păpat domnișporul
 Dina dina dina da
 L'au păpat și lac'asa
 Ne mai scade din simbrile
 Deși stăm la răspântie
 Leafa scade nebunește
 Sărăcia însă crește
 Dar unde-o s'ajungi fântate

Cu plăși mici și dări urcate
 Te faci hoj, te faci haiduc
 Sau te bagi la balamuc
 Dina dina dina da
 Nu i așa?... ba-i chiar așa.

Vidriștin a deraiat
 În fine-i concediat
 Și-o să vadă încet încet
 Că e rău fără carnet
 Nouă ne-a luat catnetul
 Căci nu i censura bugetul
 Și în fine și la urmă
 Nici astăzi nu-i mai consumă
 Trenu-iscump nu-i pentru noi
 Haidem iar la car cu boi
 Mergi încet și nu ai foc
 Dar nu deratezi deloc.
 Ajungi încet și cu carul
 Căci dacă n'ai cal fântate
 Să vezi că-i bun și măgarul

Popovici dela Galsă
 E domn mare la „Astra”
 Căci dă tocul și hârile
 Aceluia care scrie
 El e domn de felul lui
 Dă ciorii sfat bietul pul
 Bietul poate 'nseamnăși bine
 Uită-te un pic pe tine

Nu-ți lipsește vre-o doguță
 Vre-un nasture, . . . periuță
 Vre-un popă, să te boteze
 Vre-un medic, să te cureze ?

Ghișă maistor diplomat
 Se învață la zburat
 L'au zvârlit din prefectură
 Căci mirosea a . . . lătură
 Așa-i zău, așa-i vecine
 Asta-i bună pentru tine
 Prost a fost acel sobor
 Când te a făcut primpretor ?

În Slatina sunt schimbări
 Domnii trag tăbac pe nări
 Și strănută boierește
 Și-și petrec călugărește
 Cu primași și contrabas
 Cu răchie și vinars
 Cu popă și cu lumini
 De s'oude și-n vecini
 Mai să uit pruna zbărcită
 Și scândura geluită
 Chichireaza cea moșată
 Apoi gura cea căscată
 Și mai câte și mai câte
 Toate toate văruiile.

Biet Miclău e supărat
 Căci brevetu-i perimat
 Nu poate vinde răchie
 Și domnii tot cer părție
 Îi stă coleșea' n grumaz
 Și-ar mai mânca și mirșpaiz
 Dar mănâncă dacă poți
 Că-i iau domnii banii toți
 Azi îi cer adișionu
 Măine cotizaționu
 Ba firme bată-i norocul
 Însă nu-i cumpără porcul

Belceă scrie cât mai poate
 Face sule de rapoarte
 Ușa mereu se gândește
 La Isaia dântuește
 Iuliska-i cu ghinton
 Șade lângă telefon
 Unii domni mai erudiți
 Mai școlaiți și mai cuminiți
 Fac morală, în morală
 La război și la sucală
 Bietul Barli 'nghite'n sec
 Căci zilele' ntr'una trec
 Și așteaptă înzadar
 S'ajungă și el notar
 Veta-și strâmbă șelele
 Măsurând perdelele
 Crotite pe ciolul mare
 Bune pentru cancelară

Nu vrea și pace.

— Hai omule scoate trăsura din șură, ce aștepti?

— Da nu vreau și n'ai ce-mi face, D. Mantu încă nu vrea să vie în țară și nimeni nu-l poate face nimic.

Din cremenea lui Amvaniu

Pe râul „Iordan” curge ra-
chlu. Mai mulți popi încântați de
puterea apei aruncă cu mățăuzul
în lună și se blagoslovesc prin
șanțuri.

În locurile publice precum:
La capetele podurilor, la ușile bi-
sericilor, în târguri, etc. se vor
pune discuri pentru adunarea mi-
losteniei pentru remunerarea preo-
ților și dascălilor cu cerc de drot
la capul bastonului cari vor cor-
teși suflete pentru Boilă & Co.

De e timpul frumos ai grija
să nu-ți fure cineva parapleul, iar
de ploaie ai grijă să nu furi tu
însuși unul.

Opinia publică aseamănă par-
lamentul de azi cu corabia lui
Noe: „oameni puțini și o grămadă
de dobitoace”.

Un călător cu cunoștințe chi-
mice spune, că apa din Târnave
e cu două grade mai tare ca ra-
chul ce-l vinde Mendel în hote-
lul Național din Blaj.

Mai mulți canonici de rasa
mongoliță din Gherla ocupați cu
așteptarea ca să se edacă ghinda,
declară că din incidentul acesta
n'au putut lua parte la adunarea
asociațiunii la Dej.

Bucureștenii se roagă lui
D-zeu: „Doamnă păzește-ne de
agenții poliției, că de hoți ne vom
păzi noi”.

În Brașov se caută 5 metri
pătrați de pământ gr.-cat. pentru
ridicarea monumentului lui An-
drei Murășianu.

Dascăl sau învățător român
se numește acel individ care flă-
mânzește pentru hrana sufletească
a altora.

Creștinul adevărat nu invi-
diază pe deaproapele său, pen-
trucă acesta are o nevastă urâtă.

Ministerul muncii a trimis un
ajutor șomerilor de pe Valea Jiu-
lui de 10 milioane coroane albe
neștampilate.

Țăranii mulțumiți de înțelep-
ciunea dlui ministru Madgearu s'au
holărât ca de azi înainte să în-
ghită de șapte ori în gol și o
dată fără pâine.

Sasul când n'are ce lucra
își dăreamă casa.

Noul program al Sașilor cu
Uniunea lor se poate numi pro-
gramul lui „Luf en de Bäsch,
spräng en de Muresch”!

Programul național sășesc e
un dormitor politic, în care stră-
nepoții lui Hermann o să se tre-
zească morți.

Plătește abonamentul la Ca-
licul dacă vrei să intri în împă-
răția cerurilor.

Ce folos că creștinii din alte
sate duc prescuri la biserică, dacă
crâznicul gr.-ort, din Căina de 7
ani suflă 'n cădelniță și n'a gus-
tat încă prescura, iar crâznicul
gr.-cat. tot de-acolo o cunoaște
numai din poveste.

Eu nu cunosc popă gr. ca-
tolic care, pe lângă o năporo-
jină gr. ortodoxă e gata a-și da
sufletul flămânzând pentru cre-
dința ce profesează și vice-versa,

Dacă știe nu-i bine.

— Iar să schimbă forma aia administrativă și tu vrei la școală.
Apăi prostule dacă știi carte prea multă crezi că te va alege cineva de primar ?

Știe el ce face

— Mă Toaderă, nu uita că D-zeu nu bate cu băta.
— Nu nu, D-zeu drăguțu știe el ce face, ne bate numai cu

Știri telegrafice

Agencia : „Țepeluș”
aduse în cârcă de „Calicul”.

Saravale. Poporul cuminte și cinstit din comună știe . . . că rotistul Florea Minda Igrışan de origină, înainte de-a fi ales primar nu avea în curte nici măcer fântână pentru apă, fundoanea casei lui apăsată probabil de anii vieții îndelungați sta mai mult oblic decât verticală, prin gardul dela drum copii mici se puteau juca de-a cacica, din biet cele 5 jugăre pământ cât avea jumătate a fost vândut, iar datoria dela bancă întrecea activul întregii lui averi !

Poporul cuminte și cinstit din comună vede azi . . . că rotistul Florea Minda Igrışan de origină după ce a fost ales primar, la scurtă vreme și-a făcut fântână cu pompă în curte, fundoane de piatră la casă, gard de țiglă la stradă, a recumpărat aproape tot pământul vândut sau poartă și mai mult decât avea, datoria la bancă mereu o achită, iar burta din zi în zi tot mai tare îi crește !

Poporul cuminte și cinstit din comună se întreabă indignat de unde are bani azi rotistul Florea Minda Igrışan de origină ca să-și procure atâtă lucruri când știut este că înainte vreme pușca francul, ba cei mai mult a fost și chelnăr la Jidovul Ilija Veis numai pentru ca să-și câștige existența. **Raspuns !**

Oameni buni și fraji cinstiți aveți nițică răbdare și încredere în mine, căci nu peste mult timp tot eu voi divulga prin această foaie, de unde are bani fostul chelnăr a lui Ilija Jidov pân'atunci însă strângeți-vă rândurile între voi și nu dați ascultare minciunilor ce tot vă spune el iar că de închiere vă aduc la cunoștință că rotistul Igrışan vrea să pună coarne consilierilor comunali ca astfel să le schimbe și figura lor de oameni. Să așteptăm ca să vedem cine va fi mai tare !

Săliște Partidul Național-Țărănesc din loc a avut adunarea generală la care au luat parte 13 membrii Di președinte constatând că numărul membrilor este complet a deschis adunarea care a decurs ca toate adunările național-țărănești.

La banchet s'a cântat câteva cântări ca :

1. Toată lumea e tot de un neam
Numai eu pe nime n'am
2. Opoziție haină rea
Frică-mie că . . . cad în ea
3. Maică norocelul meu
La dus apa pe părău

Mohu Cei mai fuduli oameni din județ sunt Mohanii, fiindcă au pe cei mai vestiți oameni pe fraji Mileanu și Alexandru Crâmpoanatu cari se fin că sunt floarea Mohului, ba îngropători de cai și mai știu eu ce floare cu bun miros. Ei în afară de astă sunt în legătură comercială cu marea firmă „Ciurar Cula-Cătănuță Stăvaru.”

Urzică Scandalografescu.

Două dame durdulii, chipeșe de clasa 'ntâi și mai una cu turțuie maistori de-ascuțit de cuie și mai unul cu baston, care se numește domn deși ar fi om ne-om diplomați fără de școală, barosani cu punga goală, s'au făcut inteligenți și-au făcut un bal de nemți, cu muzică, șefi de stafii, ba și chiar cu invitații și cum erau domni cu toții și părinții și nepoții, au făcut revelionul jucând valsul charlestonul, ba fox-trotul și bostonul, brău nemțesc sârbă turcească și bătută țigănească, jucau să se prăpădească, toată elita domnească, plutonieri, comercianți, sergenți, bărbieri, impiegați, preoși, dascăli și bancheri, șefi de gară și picheri preotese, dascălițe și-alle chiar și șuștrite.

Așa-i da, adecă așa se spune că dacă nu are dracul de lucru, și părlește coada pe foc, iar unii domni dacă nu au de lucru, se fac intelectuali pentru-ca să poată face petrecere „de coantră” pentru-ca tot ei să se vaiețe că-i coantră între domni. Dacă ar a-lunge cei vizați pe mâna unul român din proverb, 'i-ar învăța să știe face deosebire între bâr-nă și gunoale și alte lucruri tot așa de folositoare, iar pe doamna căreia nu-i place că o conduce un țigan, ar sfătui-o, ca într-o-cât o doare să se lege, iar dacă nu-i plac țiganii, pentru-ce 'i face Că-

lină pâine și pentru-ce merge în-apoia lui Mitra intelectualul când se nimereste de-așa.

Cei mai proști, adică pauării și alții, adecă cei cu coantră și-au petrecut și ei cum au putut de revelionul lor și poate din motivul că erau prea mulți, sau din alte motive, au mai trecut câte-unul în vecini, adecă la hora nemțescă, ba unul dintre ei, vă-ându-se poate între cei din sferele înalte nu știa cum să li-se ploconească mai frumos și s'a pus să facă pe muzicantul cu două lăuți. Se vede însă, că lucrurile domnești nu sunt făcute pentru toți muritorii, căci lăuțile cu nevoie, că să facă și ele coantră, — au plesnit de ciudă, — Cu doi primtași și o broancă și-au petrecut intelectualii și mai bine căci pe noua muzică au jucat de unul și de doi pe cările lui Nichifor în jos, mai lăsând din revelion și pentru anul următor, după-ce au primit în prealabil binecuvântarea popii, care s'a urcat pe scaun în mijlocul horii, ca să fie binecuvântarea mai cu forțoi, sau pentru-ca să fie mai aproape de cei de sus când își ciorăte credincioșii.

Săracă lume, sărac bal, săracă inteligență, pe câte garduri ai crescut!

Ch. Scandalografescu
coantrăș de meserie

Chiriac Mamo

Chiriac n'are păpuși
Chiriac mamo
Are măsă doi pisici
li belesc și-i fac opinci
Ha Chiriene. tu cum zici?
Chiriac mamo.

Călină spală izmene
Chiriac mamo
Dar nu vede fund la ele
Că-s croite pe belele
Cu săpun nu dă pe ele
Chiriac mamo

Chiriac n'are cojoc
Chiriac mamo
Că la ars aseară'n foc
Nici un balu, belesc un porc
Și-ți fac Chiriene cojoc
Chiriac mamo.

Călină spală cămăși
Călină da
Știi Călină și să țești
Surt petece pe cămăși
Călină ha.

Ch. I. Riak

Publicațiune.

Pentru ocuparea postului de preot la noi în sat se publică concurs. Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

- 1.) Locuință liberă în o chirie separată a inimei președintelui comitetului parochial.
- 2.) Cincisute de lei deficit leafă de bază și un credit în rochii de valoare ale cumnatei președintelui comitetului cotate pe viață la bursa tainei a șasea.
- 3.) Încălzire liberă vara la soare și iarnă pe spese publice în erăjme și cafenele sau la cărbunii din cădelnița parochială.

Concurenții tunși, rași și înbăiați vor înainta actele prin orice Cassă Autonomă la Directorat care neavând altceva ce face, va sta cu mâinile în banii statului și pe mai departe.